

[Aksel Larsen.]

end vender og drejer det, betyder denne til-ladelse til ekstraordinære afskrivninger en skattelettelse, og det strider imod, hvad socialdemokratiet gik til valg på i september måned, og vi vil i hvert fald ikke være med til at bevilge en sådan skattelettelse.

Jeg er noget forbavset over, at de svar, der fra regeringens side gives på de fremsatte bemærkninger om Hanstholm havn, gives af finansministeren, medens ministeren for offentlige arbejder ikke viste sig på talerstolen. Det havde dog været mere rimeligt, om ministeren for offentlige arbejder havde udtalt sig såvel om Hanstholmspørgsmålet som om Thyborønspørgsmålet, men det lader ikke til, at han er villig til det. Jeg må altså henholde mig til, hvad finansministeren har sagt, og det forekommer mig, at hans svar er lidet tilfredsstillende. Det hele gøres til et investeringspørgsmål: regeringen overvejer en investeringsplan og en prioritetssfølge for investeringerne, disse overvejelser er ikke tilendebragt, og når de er tilendebragt, vil man se, om der kan blive noget til Hanstholm havn. Men det er slet ikke det, der er spørgsmål om med hensyn til Hanstholm havn. Spørgsmålet er ikke, om staten har penge til det, eller om den under hensyn til en større eller ringere pen-gerigelighed anser det for forsvarligt at sætte penge i havnebyggeri flere steder på vestkysten. Spørgsmålet er, om der er brug for en havn ved Hanstholm, om denne havn kan bygges forsvarligt med den teknik, vi råder over, og om den vil være til at be-sejle, når den er bygget. Det er spørgsmålet, og hvis det kan besvares bekræftende, så bør Hanstholm havn bygges, og så har det danske samfund også råd til at bygge den. Det klarer man sig ikke uden om ved, at den højtærede finansminister siger, at det er et investeringspørgsmål, man skal lave en investeringsplan, og så kan man se. Jeg ved ikke, ud fra hvilke forudsætninger de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. Fibiger har stillet deres ændringsforslag, om det var for at hyppe personlige kartofler eller af andre grunde, men hvis ministerens lidet elskvær-dige bemærkninger skal forstås derhen, at han formoder, at de ærede medlemmer har stillet deres forslag, fordi befolkningen i Thy ønsker det, så synes jeg ikke, det er noget, man kan bebrejde de ærede medlemmer,

for de er valgt i Thy, og deres første og nær-meste pligt må være at repræsentere deres vælgeres ønsker og interesser her-inde. Det ville være ønskeligt, om adskilligt flere af tingets medlemmer handlede så-dan; så blev vi fri for at se dem i spørgs-mål efter spørgsmål stemme imod det, som enhver ved deres vælgere ønsker.

Jeg synes, at ministerens udtalelser om, at man bør overveje sagen, er for vage til, at det er rimeligt at føje ministeren i hans opfordring til at tage det stillede ændringsforslag tilbage, selvom det naturligvis er noget, som forslagsstillerne kommer til at afgøre. Det er muligt, at det ville blive stemt ned, fordi der åbenbart er sluttet et forlig med venstre og det konservative folke-parti også om investeringer og besparelser, så at venstre og konservative er bundet til fortsat at stille sig lige så vrangvilligt overfor Hanstholm havn, som den tidligere rege-ring i sin periode stillede sig, men mig over-beviser den slags ikke.

Det forekommer mig, at dette spørgsmål må man rejse igen og igen herinde, ikke blot for at pukke på, at der findes en lov om, at Hanstholm havn skal bygges — selvom det naturligvis er vigtigt — ikke blot for at på-vise, at det er uforsvarligt at smide så mange penge i Vesterhavet og så ikke bygge hav-nen færdig, men fordi jeg er overbevist om, at havnen kan bygges og bør bygges, at Dan-mark har brug for denne havn; det er urime-ligt, at man af grunde, som der aldrig er redegjort klart for fra nogen regerings side, har saboteret dette havnebyggeri, som til-fældet er, og nu åbenbart er sindet fuld-stændigt at stoppe det.

Den højtærede forsvarsminister lover, at regeringen vil ikke ofre een krone mere på militæret, end den anser for nødvendigt. Jeg tvivler ikke om, at sådan er det; men spørgsmålet er så, hvad regeringen anser for nødvendigt. Jeg har jo af erfaring det ind-tryk, at såvel den nuværende som den fore-gående regering anså det for nødvendigt at ofre praktisk talt alt, hvad de militære chefer herhjemme kunne finde på at forlange, og at ofre alt, hvad man fik ordre til fra USA at man skulle ofre. Derfor kan mini-sterens flotte forsikring ikke berolige mig og ikke få mig til at undlade at tale for en nedsættelse af militærudgifterne.

Ministeren forsøger at klare sig ved an-